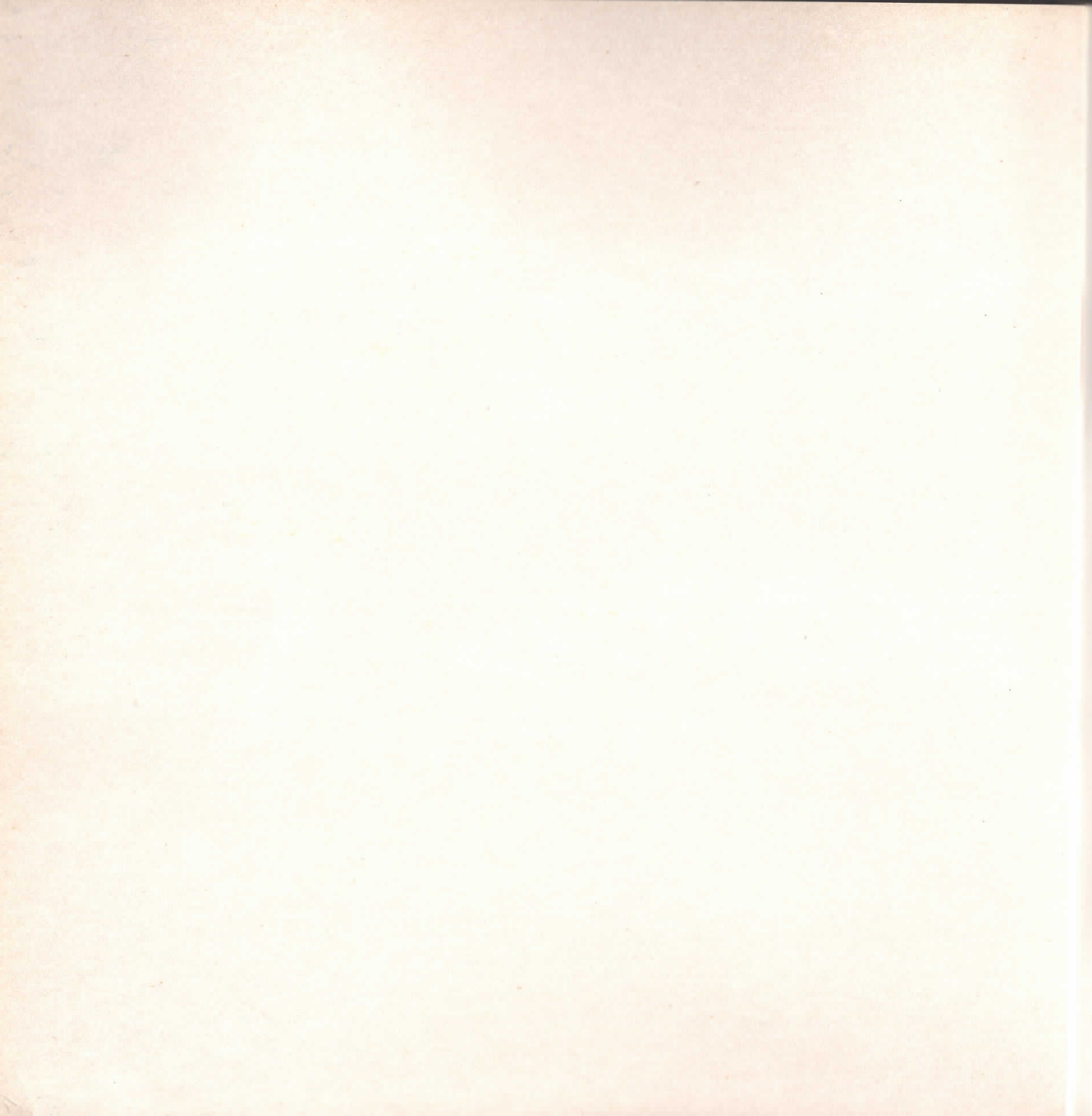

TRI ASPEKTA REALIZMA
U ARGENTINI

ТРИ АСПЕКТИ НА РЕАЛИЗМОТ
ВО АРГЕНТИНА

TRI ASPEKTE TË REALIZMIT
NË ARGJENTINË

TRI ASPEKTA REALIZMA
U ARGENTINI

ТРИ АСПЕКТИ НА
РЕАЛИЗМОТ ВО АРГЕНТИНА

TRI ASPEKTE TË REALIZMIT
NË ARGJENTINË

IZLOŽBA »TRI ASPEKTA REALIZMA U ARGENTINSKOM
SLIKARSTVU« ORGANIZUJE SE U OKVIRU MEĐUNARODNE
SARADNJE IZMEĐU SFR JUGOSLAVIJE I ARGENTINE

ИЗЛОЖБАТА „ТРИ АСПЕКТИ НА РЕАЛИЗМОТ ВО
АРГЕНТИНСКОТО СЛИКАРСТВО“ СЕ ОРГАНИЗИРА ВО РАМКИТЕ
НА МЕЃУНАРОДНАТА СОРАБОТКА ПОМЕЃУ СФР ЈУГОСЛАВИЈА
И АРГЕНТИНА

EKSPozITA »TRI ASPEKTE TË REALIZMIT NË ARGJENTINË«
ORGANIZOHET NË KUADËR TË BASHKËPUNIMIT
NDËRKOMBËTAR MES RSF TË JUGOSLLAVISË DHE
ARGJENTINËS

ORGANIZACIJA IZLOŽBE U JUGOSLAVIJI:
GALERIJA UMJETNOSTI NESVRSTANIH ZEMALJA
»JOSIP BROZ TITO« TITOGRAĐ

ОРГАНИЗАЦИЈА НА ИЗЛОЖБАТА ВО ЈУГОСЛАВИЈА:
УМЕТНИЧКА ГАЛЕРИЈА НА НЕВРЗАНИТЕ ЗЕМЈИ
„ЈОСИП БРОЗ ТИТО“ ТИТОГРАД

ORGANIZIMI I EKSPozITËS NË JUGOSLLAVI:
GALERIA E ARTEVE E VENDEVE TË PAËNKUADRUARA
»JOSIP BROZ TITO« TITOGRAĐ

KOMESAR IZLOŽBE:
КОМЕСАР НА ИЗЛОЖБАТА:
KOMISAR I EKSPozITËS:

MILAN MAROVIĆ

GALERIJA UMJETNOSTI NESVRSTANIH ZEMALJA

»JOSIP BROZ TITO« TITOGRAĐ

jul 1986.

УМЕТНИЧКА ГАЛЕРИЈА СКОПЈЕ

август 1986.

KULTURNI CENTAR BEOGRAD

septembar 1986.

GALERIA E ARTEVE PRISHTINE

tetor 1986.

GALERIJA »ROMAN PETROVIĆ« SARAJEVO

novembar 1986.

VELIKA AVANTURA

Prije sto godina, jedan od tvoraca naše ustavne organizacije je ukazivao na postojanje u Argentini jedne sile koja je ukorijenjena, nerastvorljiva i vječna, koju je on nazvao »podzemna demokratija«. Prema njemu, ovaj elemenat, koji se čini uspavan pod surovost tiranije, uvijek je uspio da izroni na površinu, jer »podzemna demokratija« je bila — jeste — samo duboka volja i osjećaj najvećeg dijela našeg naroda. Sto godina kasnije još jednom smo doživjeli pozitivnu, spasonosnu i odlučnu akciju ove »podzemne demokratije«: najžešća od svih diktatura koja je ošamutila ovu zemlju nije nas mogla savladati.

ASPEKTI REALIZMA U ARGENTINI

Uspjeh crteža kao umjetničkog žanra u zadnje vrijeme predstavlja znak veće dispozicije prema fluidnijem izrazu. To je možda činjenica ritma života gdje brzina i urgencija sačinjavaju skoro neizbježan okvir. Ovo ne znači da umjetnici nalaze utočište u lakim sredstvima ili tehnički manje komplikovanim; nego ovaj zahtjev odgovara više potrebi da se uhvati to što nas okružuje na način koji je najneposredniji, ponekad blizu grozničavog crteža koji teži da kaptira odjednom, bogatstva koja su u vazduhu, bilo da se radi o fragmentu prirodnog ili o konfliktnoj okolnosti društva.

Kakvu stvarnost predstavlja ovaj izbor radova na papiru?

Postoje najmanje tri toka u jednoj istoj realističkoj figuraciji. S jedne strane nađemo agresivan ekspresionizam, ponekad proturječan, a jedna druga grupa uzima ovu istu realnost ironičnim tonom, podrugljivim, satiričnim koji se naginje prema igri kao sredstvo za otklanjanje knutosti koju nametnu jednosmjerni pravci.

I na kraju, ne manje značajno, pojavljuju se oni koji prevode iskustva na metafizični jezik i popunjavaju bjelinu papira sa oniričnim ili nadrealističnim prikazima.

Bilo bi nepravedno, a da se ne kaže da, toliko se zahvat poezije osjeća kroz sve nijanse koje čovjek koristi da odgovori na enigme koja, od svog prisustva na svijetu mu je postavljena, poezija je prosto odsutna iz drugih izbora.

Opisati u detalje vrijednost svakog prisutnog umjetnika prevazilazi predmet ovog teksta; svaki od njih je kao jedna solidna biografija, svaki je dobio nagrade i odličovanja, svaki se smatra da spada među najrepresentalivnije umjetnike naše sredine.

Posjetilac izložbe će prema tome imati zadnju nižu i slobodu da ocijeni stepen dubine i spretnosti koja dozvoljava ovoj grupi da predstavlja crtež u Argentini.

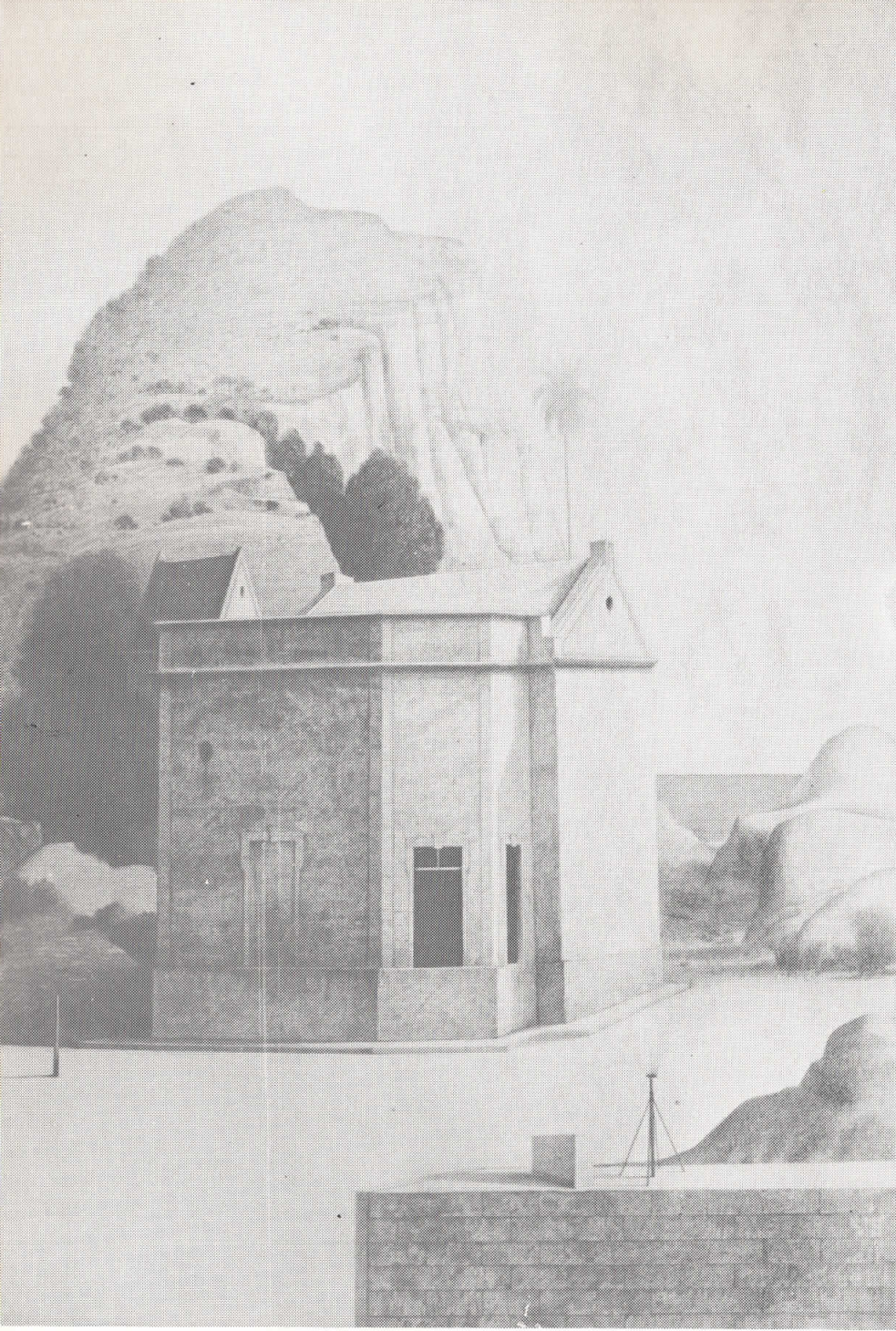
Guillermo Whitelaw
Direktor umjetničkog muzeja

Ali isto tako kao što smo pretrpjeli najžešću diktaturu — (prirodni epilog — ne sme da se to zaboravi, pola vijeka autoritativizma jedna iskidanog skromnim trenucima slobode i pravde), — naš je čas sada da izmijenimo podzemnu demokratiju jasnom, opipljivom i osiguranom demokratijom. Radi se ovdje, bez sumnje, o jednom kulturnom pokretu možda najvećem kulturnom pokretu u koji se jedan narod može upuštati, ne samo zbog toga što se on tiče cijelog društva, nego takođe zato što je njegova uloga opstanak ili nestajanje ovog društva.

To je ovaj kulturni pokret kome smo mi danas odani, mi drugi Argentinci. Ovom izazovu naravno odgovaraju — (kako bi se usudili da ga napuste?), — ovi tvorci umjetnosti, paradigme kulture, koje ni izgnanstvo (vani ili u samoj Argentini) niiti proganjanje niiti ugnjetavanje nijesu mogli učutati — (ali kada i gdje su mogli? ali gdje i kada će moći?). Ovi i svi mi smo krenuli u fantastičnu avanturu za povraćanje našeg građanstva, da bi pomoću demokratije povratili naš identitet i naše odredište, koje smo dopustili da propada da bismo se više bavili svojim ličnostima nego solidarnim jedinstvom kome trebamo; da bismo se još više uznemiravali zbog izolovane elaboracije našeg rada nego o zajedničkoj zaštiti prava i kolektivnih dobara; i na kraju, da bismo se još više odupirali napadu autokratna na našu samoću nego na raspadanje, koje oni sprovode prema našoj koegzistenciji.

Izložba koja se sada prikazuje, pripisuje se ovom kulturnom pokretu. Ona teži da dokaže novi stav Argentinaca, jedno ponašanje koje je naš Domingo Faustino Sarmiento, pravi pronalazač Amerike (ili američkog duha), ovako definisao: »Patriotizam je građanstvo, društveni osjećaj koji postoji u svakom čovjeku, čak i u latentnom stanju; osjećaj za vladanje, da se tako kaže. Jedan čovjek koji nije pomalo uskopljen, ne može da živi bez domovine, odnosno da ne izgubi svoj udio u društvenom životu«.

Ramiro de Casasbellas
Generalni direktor za kulturna pitanja
Ministarstvo za vanjske poslove i vjeroispovest

АСПЕКТИ НА РЕАЛИЗМОТ ВО АРГЕНТИНА

Успехот на цртежот како уметнички жанр во последно време преставува сигнал кој говори за поголемо расположение кон една пофлуидна експресија. Можеби токму ритмот на животот или брзината и ургентноста ја прават таа неизбежна рамка. Тоа не значи дека уметниците прибегнуваат кон полесни или пак технички помалку компромисни средства. Ова барење повеќе одговара на потребата, она што не опкружува да се фати на што побрз начин, на начин што понекогаш наликува на грозничава скица, која се обидува со еден потег да го опфати богатството што се наоѓа во воздухот, а се однесува на некој природен фрагмент или пак на некоја конфликтна општествена ситуација.

Каква реалност ни преставува оваа селекција на дела врз хартија?

Постојат најмалку три тока во една иста реалистична фигурација. На една страна наоѓаме агресивен експресионизам, кој често е спорен, на друга пак уметниците на таа иста реалност и даваат ироничен, потсмевачки и сатиричен тон, прибегнувајќи кон играта како кон средство за ослободување од крутоста што ја наметнуваат безизлазните патишта.

И како последни но, не и помалку значајни, доаѓаат оние кои искуствата ги преведуваат на метафоричен језик и белината на хартијата ја исполнуваат со слирички и надреалистички евокации.

Ке биде неправедно, ако се рече дека поезијата е отсутна од другите опции, зашто нејзината моќ се чувствува низ сите нијанси што човекот ги употребува за да одговори на енигмата, која му е поставена од денот на неговата присутност во светот.

Дегализирањето на вредноста на секој поединечен уметник, не е предмет на овој текст. Секој од нив има солиден „курикулум“, секој од нив е напрудан и секој од нив спаѓа во редот на најрепрезентативните уметници од нашата средина.

Посетителот на изложбата, значи, ќе има последен збор и можност да го проценува степенот на длабочината и умешноста која практично и овозможува на оваа група да го преставува цртежот во Аргентина.

Гиљермо Витлоу

Директор на Музејот на ликовната уметност

Пред сто години еден од творците на нашата уставната организација посочи во Аргентина, постоење на една вкоренета, нераскинлива и бесмртна сила, што је нарече „подземна демократија“. Според него овој елемент навидум затаен под строгоста на деспотизмите, секогаш успева да излезе на површината бидејќи „подземната демократија“, беше и е, длабоко сакање и длабоко чувствување на мнозинството од нашиот народ. Сто години потоа, ние уште еднаш ќе експериментираме со позитивната спасоносна и решавачка акција на таа „подземна демократија“: најжестоката од сите диктатури што ја умртвија оваа земја не можеше да не натера да потклеанеме.

Но, поаѓајќи од самиот факт дека је претрпевме токму најжестоката диктатура — што е природен епиграм, не треба да се заборава оној половина век на авторитарноста со краткотрајни мигови на слобода и правда. Она што ние сега го правиме, а тоа е трансформација на „подземната демократија“ во видлива и загарантирана демократија. Се работи, без сомнение за еден културен потфат, можеби најзначаен од сите досегашни културни потфати во кој кога и да е се впуштил еден народ, не само заради тоа што тоа го засега општеството во целост, туку и заради тоа што во прашање е континуитетот или исчезнувањето на ова општество.

Токму на овој културен потфат му се посветуваме, ние другите Аргентинци. На овој предизвик одговараат. — а воопшто би можеле ли да дезертираат? — креаторите на уметноста, културна парадигма, што ни избегништвото, било надвор било во самата Аргентина, ниту пак репресијата, не можеа да ги натераат на молчење. Тие, како и ние сите заедно, запловивме во неверојатната авантура да го придобиеме нашето граѓанство и со демократија одново да ги здобиеме нашиот идентитет и нашата судбина, што оставивме да опаѓа за сметка на преокупацијата со нашите индивидуалности, како и за сметка на нашата поголема загриженост кон изолираната разработка на нашите дела. Помалку водевме сметка за солидарно единство, како и за заедничката одбрана на правата и заедничките добра. Повеќе им се спротивставуваме на автократите во осамност, отколку што во коезистенција го зголемуваме нивното распаѓање кое доаѓаше од самите нив.

Изложбата што сега ја презентираме се вбројува токму во она што го нарекуваме наш културен потфат. Таа сведочи за новиот став на Аргентинците, за ставот кој Доминго Фаустино Сармиенто, вистинскиот откривач на Америка, на американската душа, го дефинира како: „Патриотизмот е родољубивост, социјално чувство кое постои во секој човек, макар и во латентна состојба, чувство на владеење, тако да се каже. Човек кој не е шкопан, не може да живее без татковина, што значи без да земе учество во општествениот живот.“

Рамиро де Касабелас

Генерален директор за културни работи
Министер за надворешни работи и култура

Para njëqind vjetëve njëri nga themeluesit e organizatës sonë konstitucionale bënte me dije, për ekzistimin e një force të rrënjosur, të pashkëmbime e të pavdekshme në Argjentinë, që e quajti »demokraci nëntokësore«. Sipas tij, kjo demokraci, në dukje e vënë në heshtje nga rreptësia dhe vrazhdësia e despotizmave, arrinte gjithmonë të dalë në sipërfaqe, sepse »demokracia nëntokësore« ishte-është-vetëm dëshirë dhe ndjenjë e thellë e shumicës së popullit tonë. Pas njëqind vjetëve ne po e provojmë edhe një herë aksionin pozitiv, shpëtimtar e vendimtar të kësaj »demokracie nëntokësore«: daktatura më e tërbuar nga të gjitha diktaturat që e goditën këtë vend nuk mundi ta ketë mendimin dhe përkrahjen tonë.

Pikërisht nga fakti se duruam njërën nga diktaturat më të çmendura të të gjitha diktaturave-ky është epilog i natyrshëm dhe nuk duhet hamuar se në gjysmë shekulli i autoritarizmit mezi shënonte çaste kallimtare lirie e drejtësie-ne tash jami këtu që demokracinë nëntokësore ta shndërrojme në demokraci të manifestuar, të njëmendtë, të qartë e të sigurt. Këtu, fjalat është, pa dyshim, për një ndërmarrje kulturore, ndoshta më të madhen në ndërmarrjet kulturore në të cilën mund të inkadrohet një popull jo vetëm pse ajo i takon mbarë shoqërisë por pse nga ajo që bëhet varet përhenshmëria dhe zhdukja e kësaj shoqërie.

Ne, argjentinast, sot i jemi kushtuar kësaj ndërmarrjeje kulturore. Sigurisht se kësaj thirrjeje i përgjigjen — e si do të dezertonin? — krijuesit e artit paradigme e kulturës, të cilët as mërgimi-jashtë ose edhe në Argjentinë-as persekutimet, as shtypjet nuk mundën t'i bëjnë të heshtin. Por kur dhe ku kanë mundur? E kur dhe ku do të munden? Ata, dhe të gjithë ne jemi nisur në punën e madhe të shpërblimit të qytetënit tonë për ta kthyer, me demokraci, identitetin dhe fatin tonë që i kishim lënë të binin poshtë tek i pushtetin më parë individualitetet tona se sa bashkimin solidar që i detyrohemi për t'u shqetësuar më shumë për elaborimin e izoluar të veprave tona sesa për mbrojtjen e përgjithshme të të drejtave dhe të të mirave kolektive dhe në fund, për t'i rezistuar së pari sulmit të autokratëve e pastaj shthurjes që i bënin ata bashkëjetesës sonë.

Ekspozita e prezentuar i takon kësaj ndërmarrjeje kulturore. Ajo aspiron të dëshmojë qëndrimin e mi të argjentinastve, një qëndrim të cilit Domingo Faustino Sarmiente ynë, zbuluesi i vërtetë i Amerikës-qoftë edhe i frëmës amerikane-kështu e kishte definuar: »Patriotizmi është përkushtim atdheut ndjenjë shoqërore që ekziston te çdo njer, qoftë edhe e fshehte, të themi ndjenjë për të qeverisur. Njeriu që s'është gjymtë nuk mund të jetojë pa atdhe do të thotë, pa marrë pjesë në jetën shoqërore«.

Ramiro de Casasbellas

Drejtor i përgjithshëm i Çështjeve Kulturore
Ministria e Punëve të Jashtme dhe e Kulturës

ASPEKTE TË REALIZMIT NË ARGJENTINË

Suksesi i vizatimit si zhanër artistik të fundit po shkon rrugës së një shprehjeje gjithnjë e më fluide. Ndoshta ndodh kështu për shkak se ritmi i jetës, i shpejtësisë dhe i urgjencës përbejnë një kuadër gati të paevitueshëm. Kjo nuk do të thotë se artistët kërkojnë mjete të lehta ose teknikisht pak kompromisëse: kjo i përgjigjet nevojës për të kapur në mënyrën më të shpejtë atë që na rrethon, ndonjëherë të afënt me skicën o cila kërkon të zihet vetëm me një lëvizje pasurja që gjendet në hapësirë qoftë ky fragment i natyrës apo i rrethit me konflikte të shoqërisë.

Ç'urealitet përfaqëson kjo zgjedhje e veprave në letër?

Në një figuracion realist gjenden së paku tri drejtime. Në një anë është ekspresionizmi agresiv, ndonjëherë kontestues, një grup tjetër e marr këtë realitet me një ton ironik, tallës, satirik, që anon nga loja si mënyrë për ta hequr qafet ngurtësinë që e imponojnë drejtimit e pafundme.

Në vendin e fundit dhe jo më pak të rëndësishëm, dalin në shesh ata që shprehin përvojat në gjuhë metaforike dhe mbushin hapësirën e bardhë me evocime ëndërnimtare ose surrealistike.

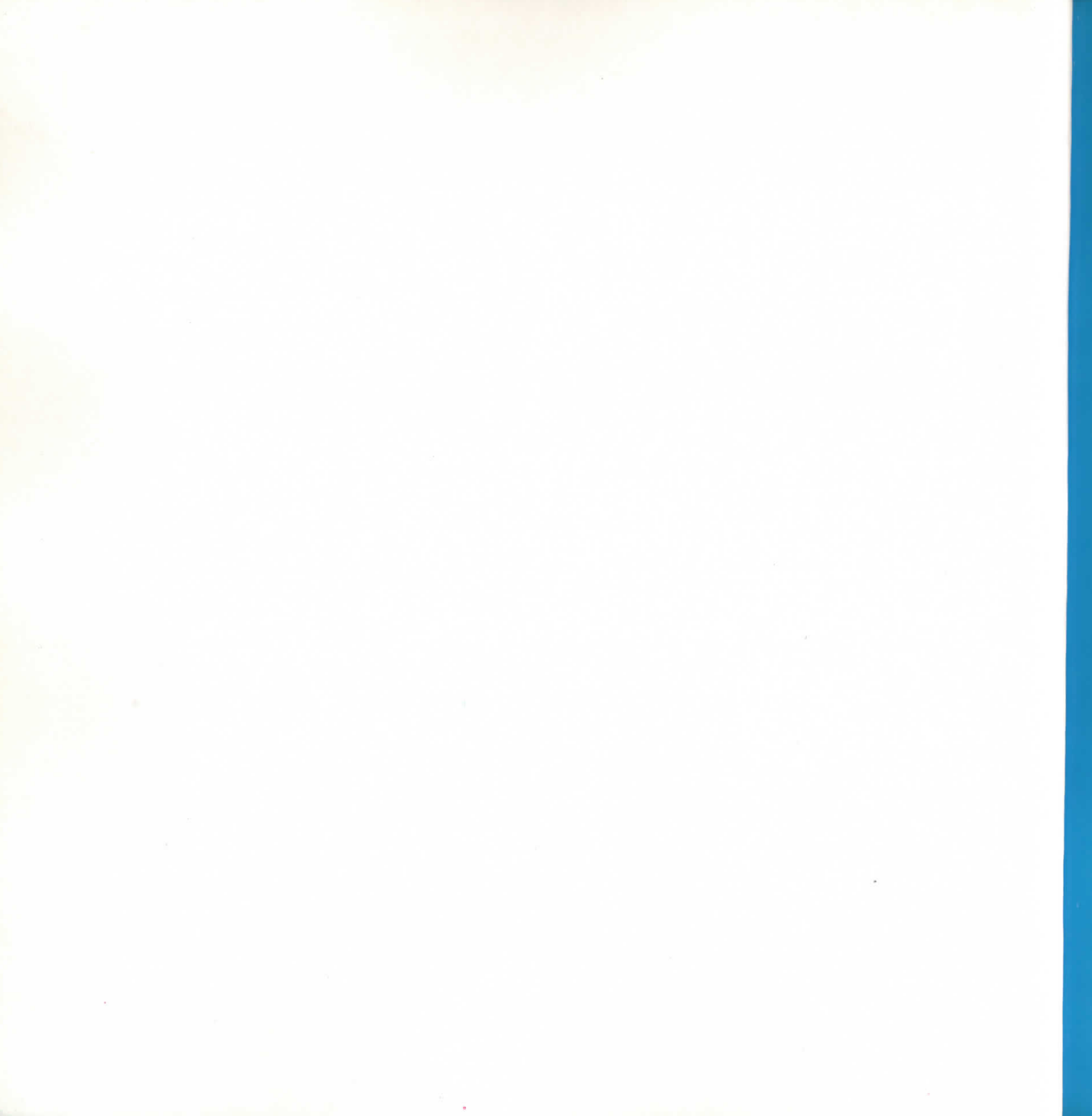
Megjithatë, do të ishte e padrejtë të themi se mungon poezia e opsioneve të tjera aq sa ndjehet ndikimi i saj përgjatë të gjitha nuancave që njeriu i shfrytëzon për t'iu përgjigjur enigmës e cila i është paraqitur që nga prania e tij në botë.

Në këtë tekst nuk ka mundësi për imtësimi të secilit artist të paraqitur; secili syresh ka farkëtuar një opus solid, çdo njëri në mesin e artistëve konsiderohet më reprezentativ në mjedisin tonë, secili ka marrë çmime e distinktive.

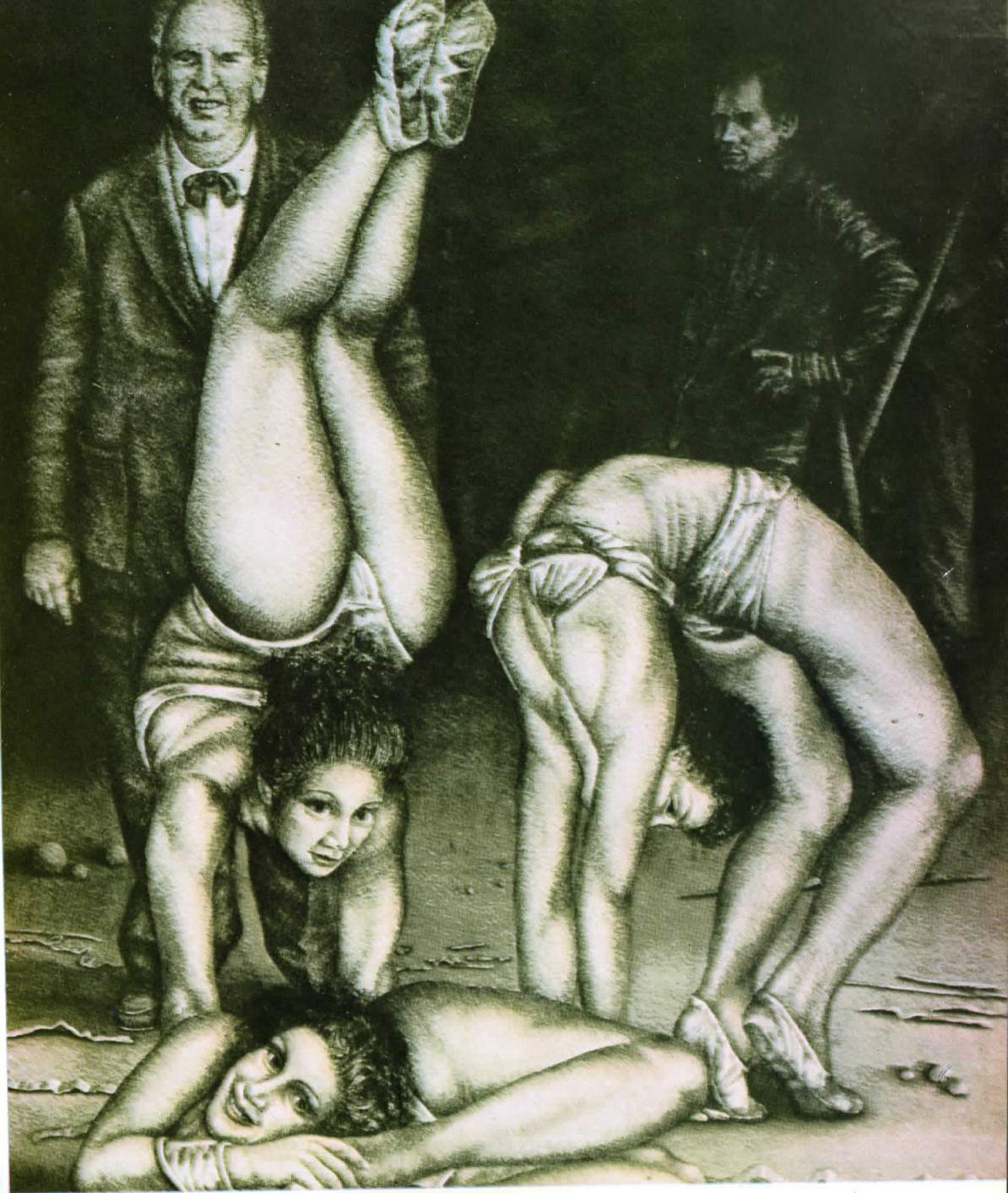
Vizitori i ekspozitës e ka fjalën e fundit dhe kohën të gjykojë shkallën e thellësisë dhe aftësinë që autorizon këtë grup ta përfaqësojë vizatimin në Argjentinë.

Guillermo Whitelow

Drejtor i Muzeut të Arteve të Bukura

РЕПРОДУКЦИЈЕ
РЕПРОДУКЦИИ
РЕПРОДУКИМЕТ

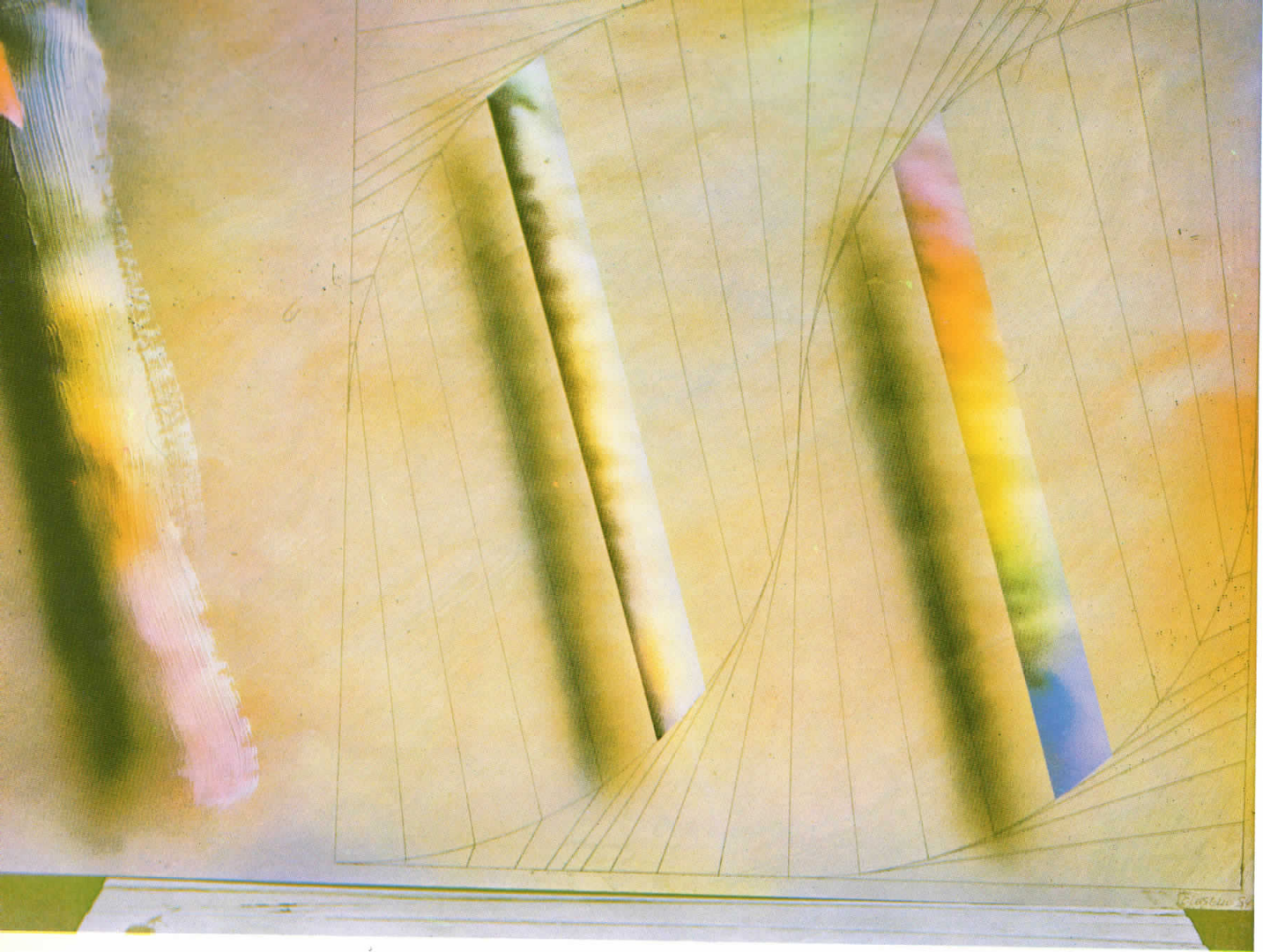

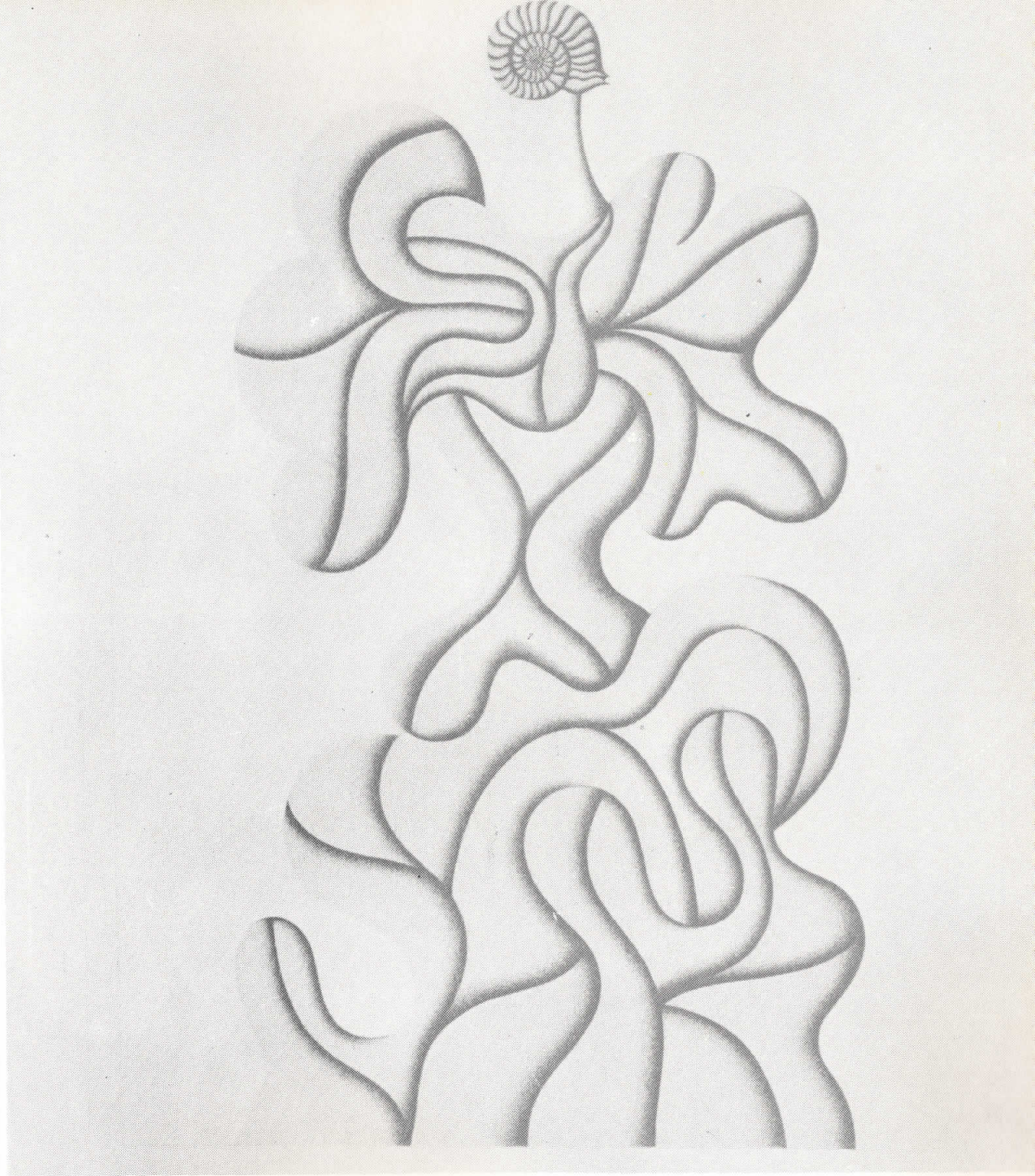

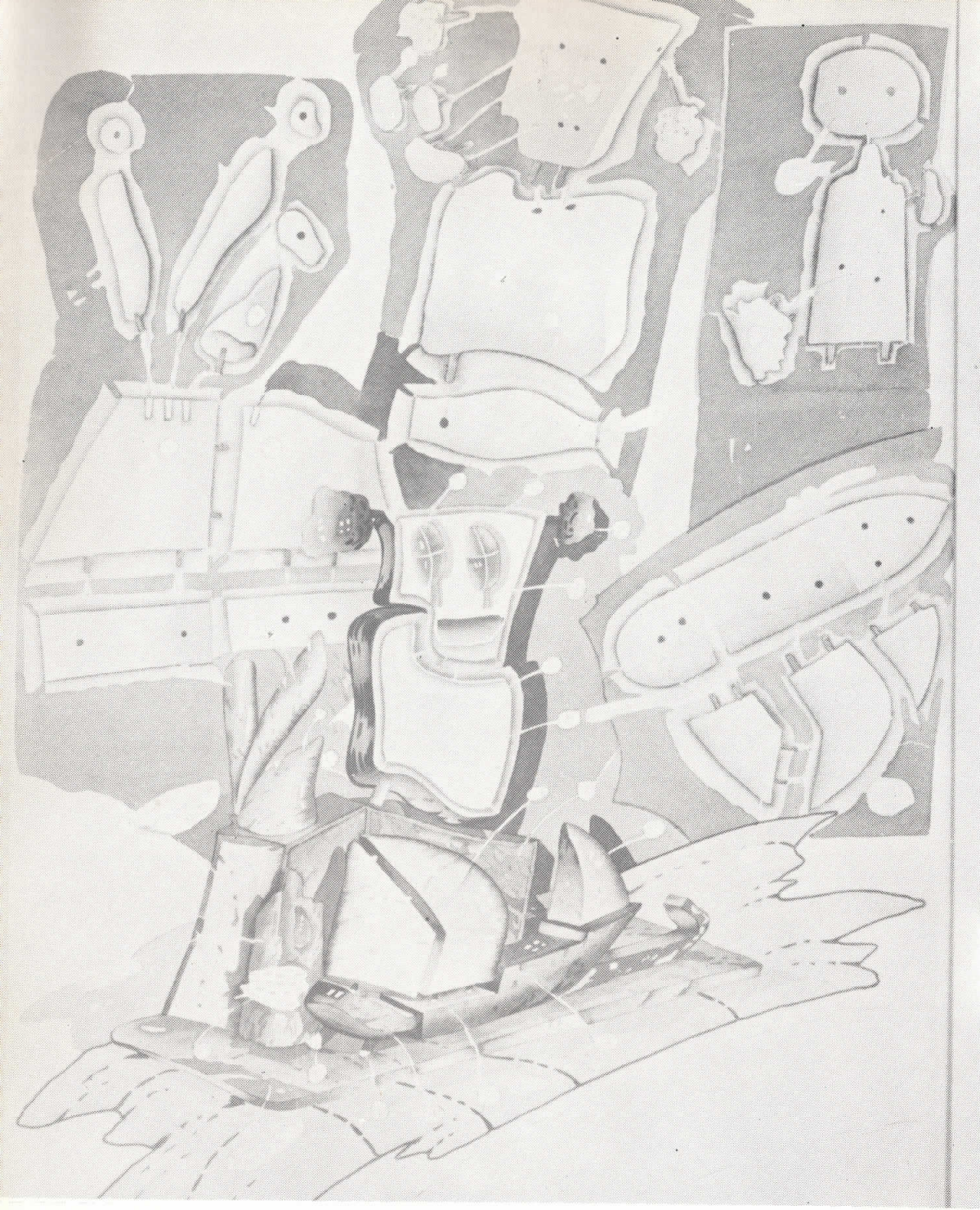

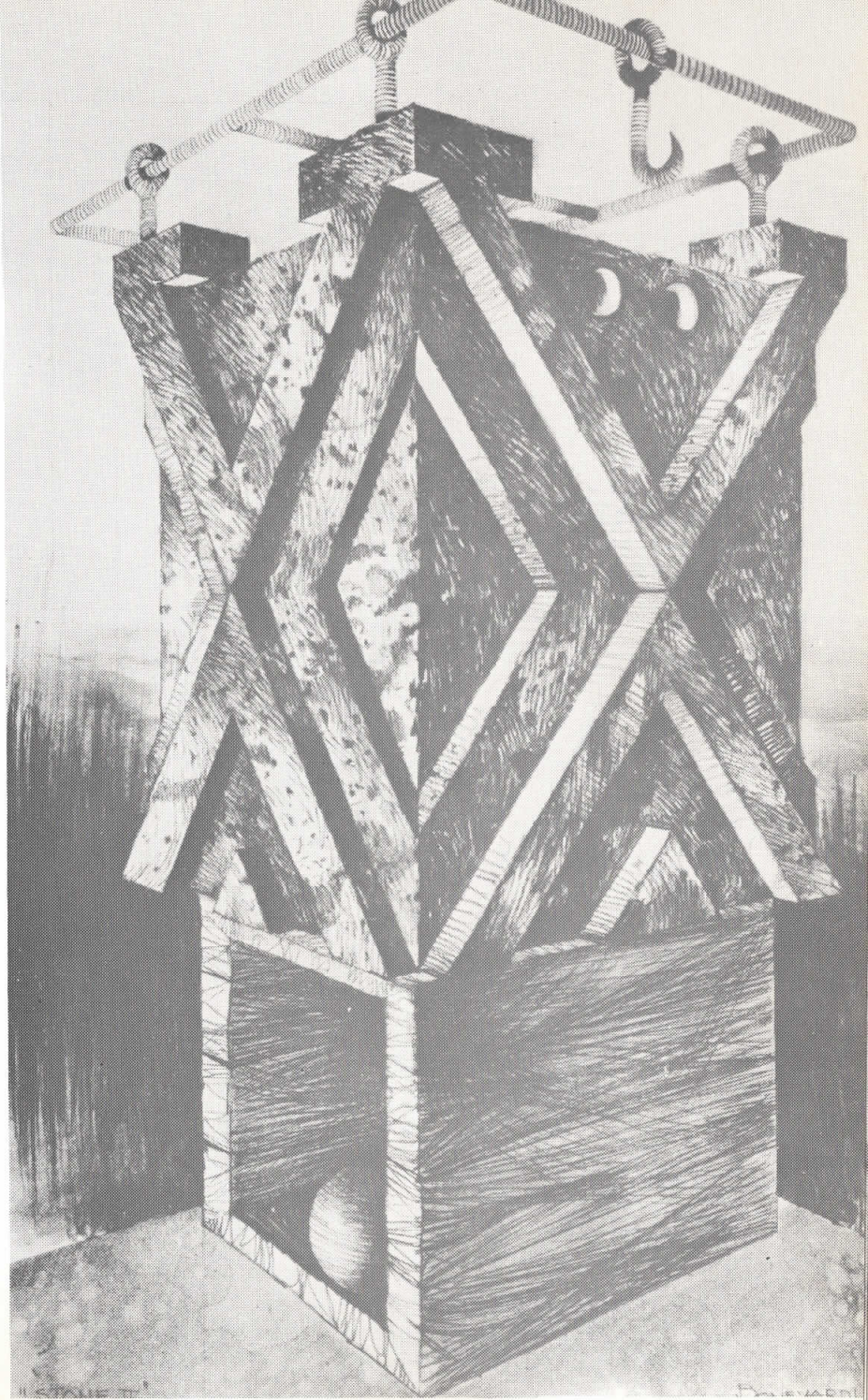

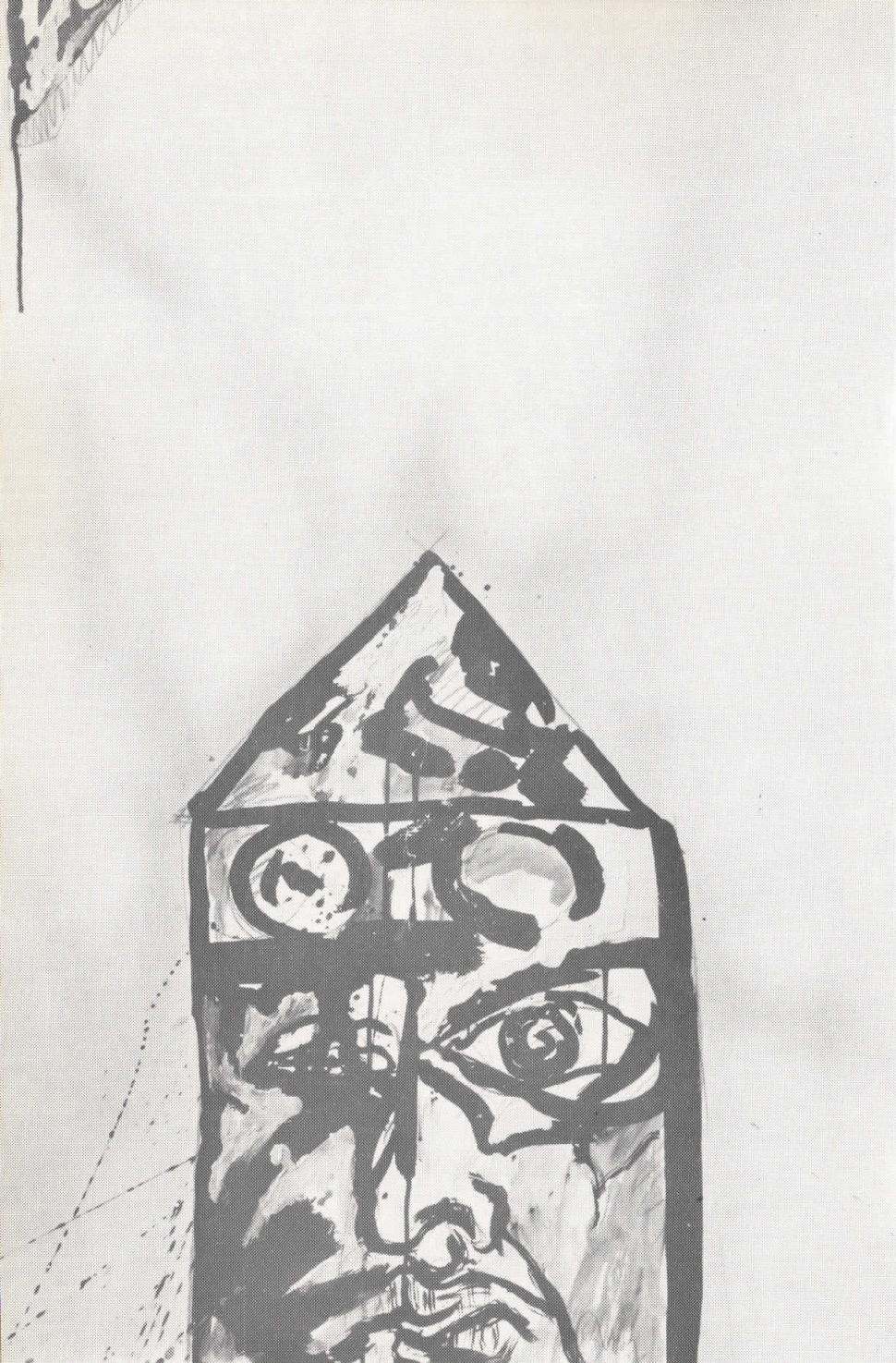

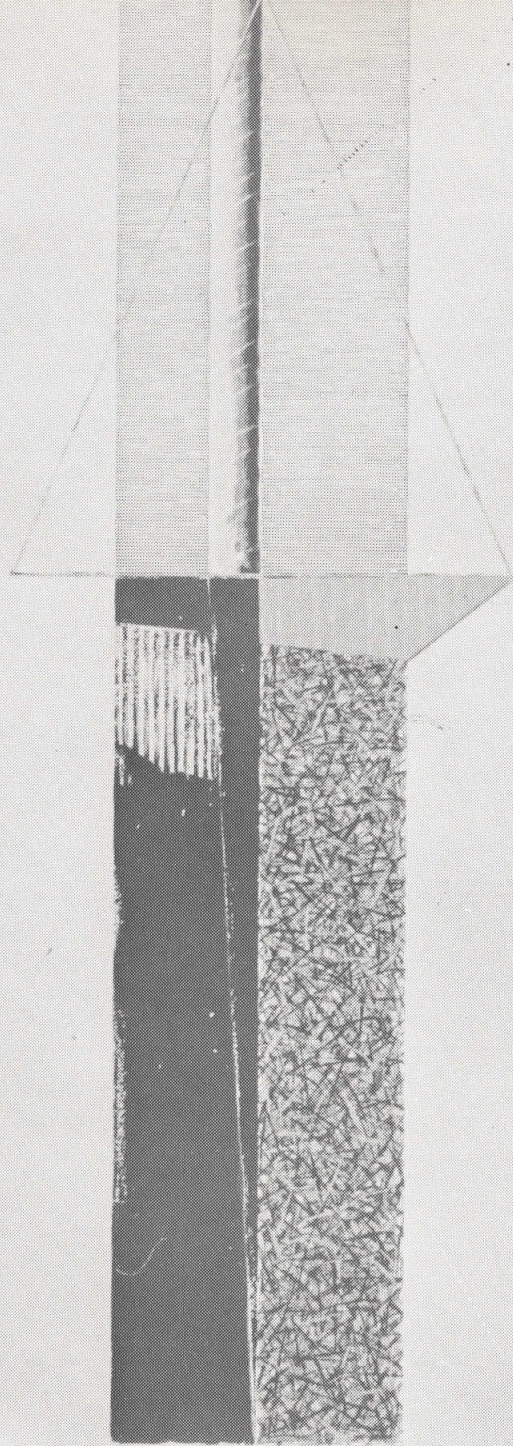

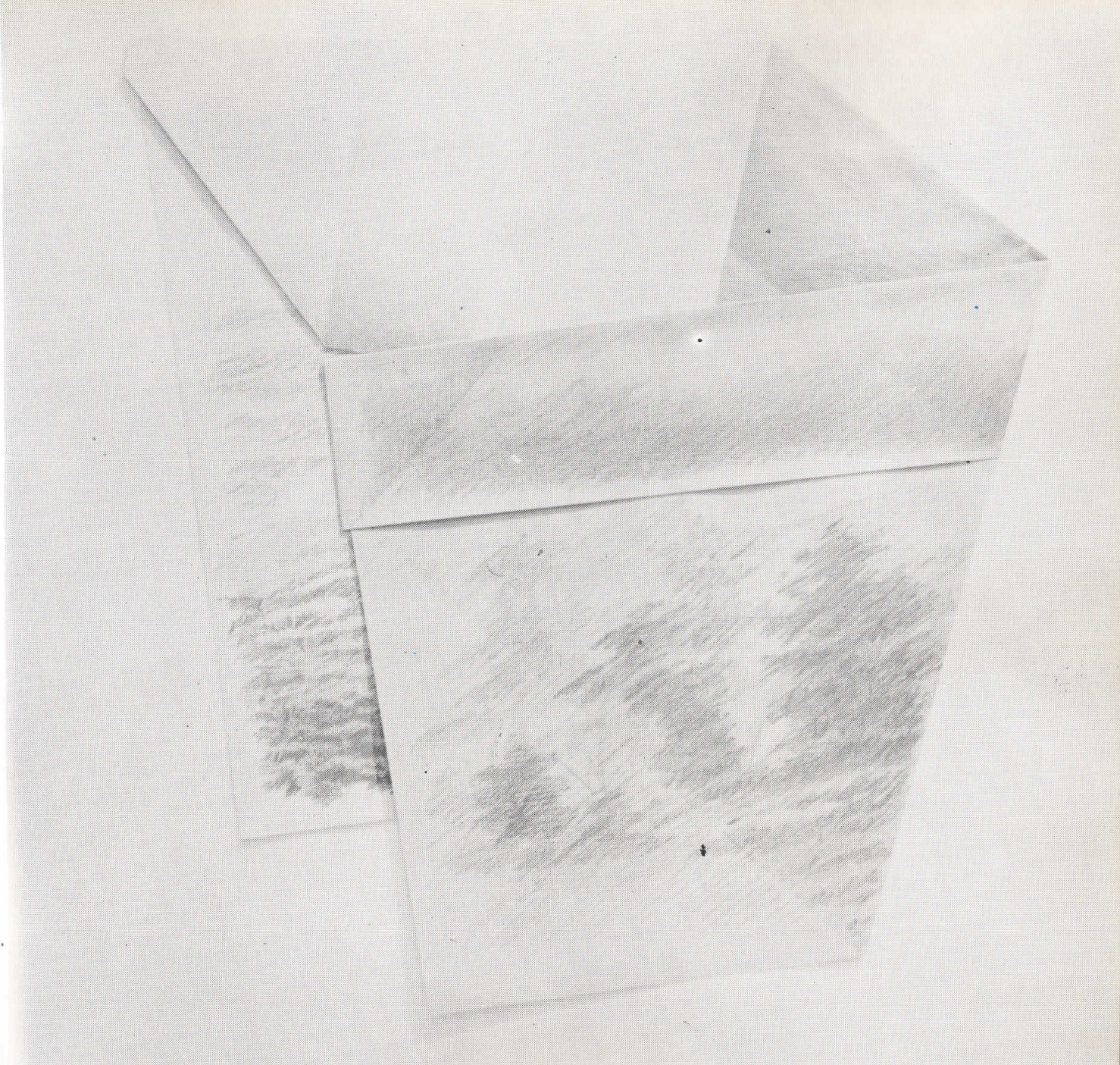

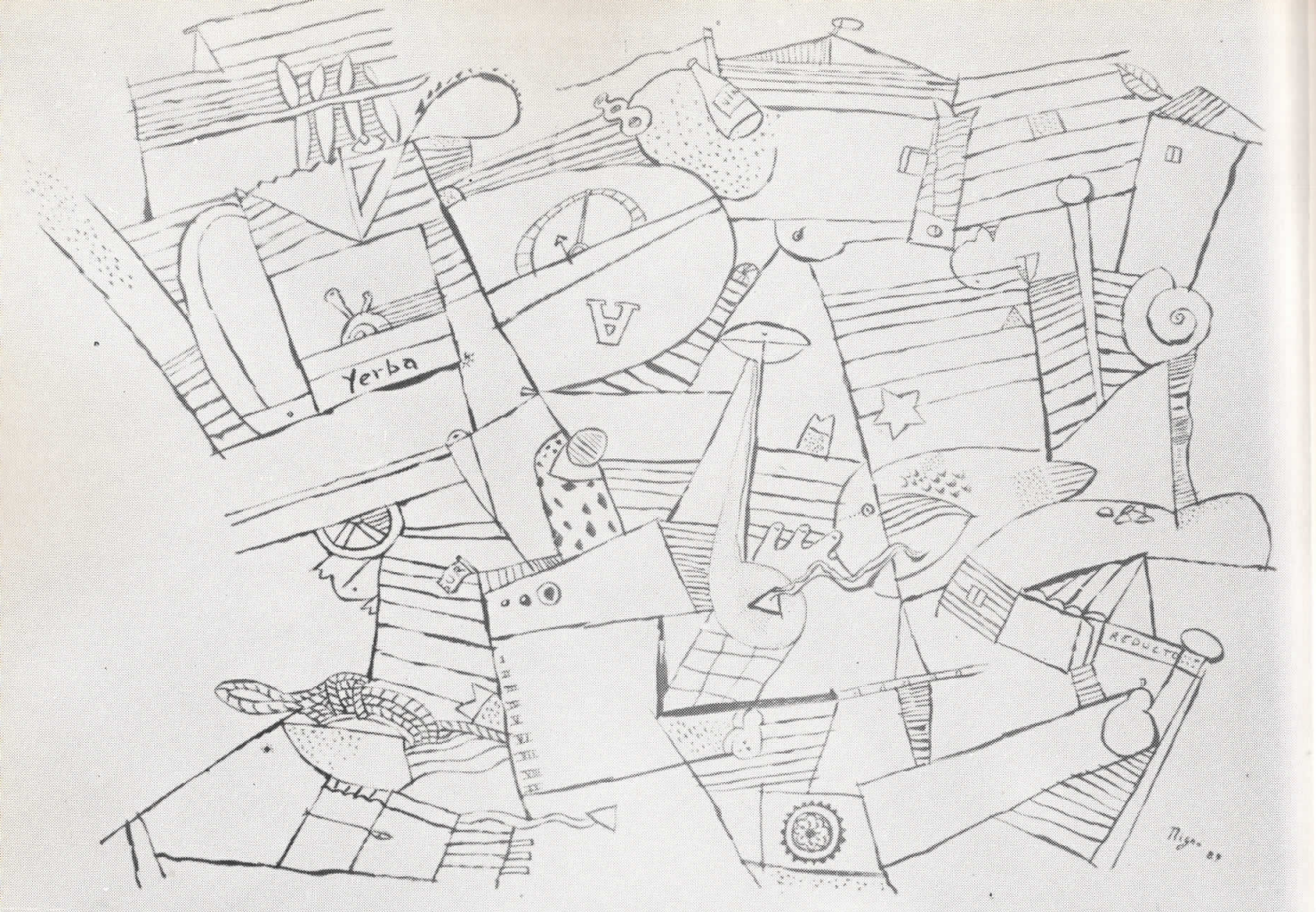

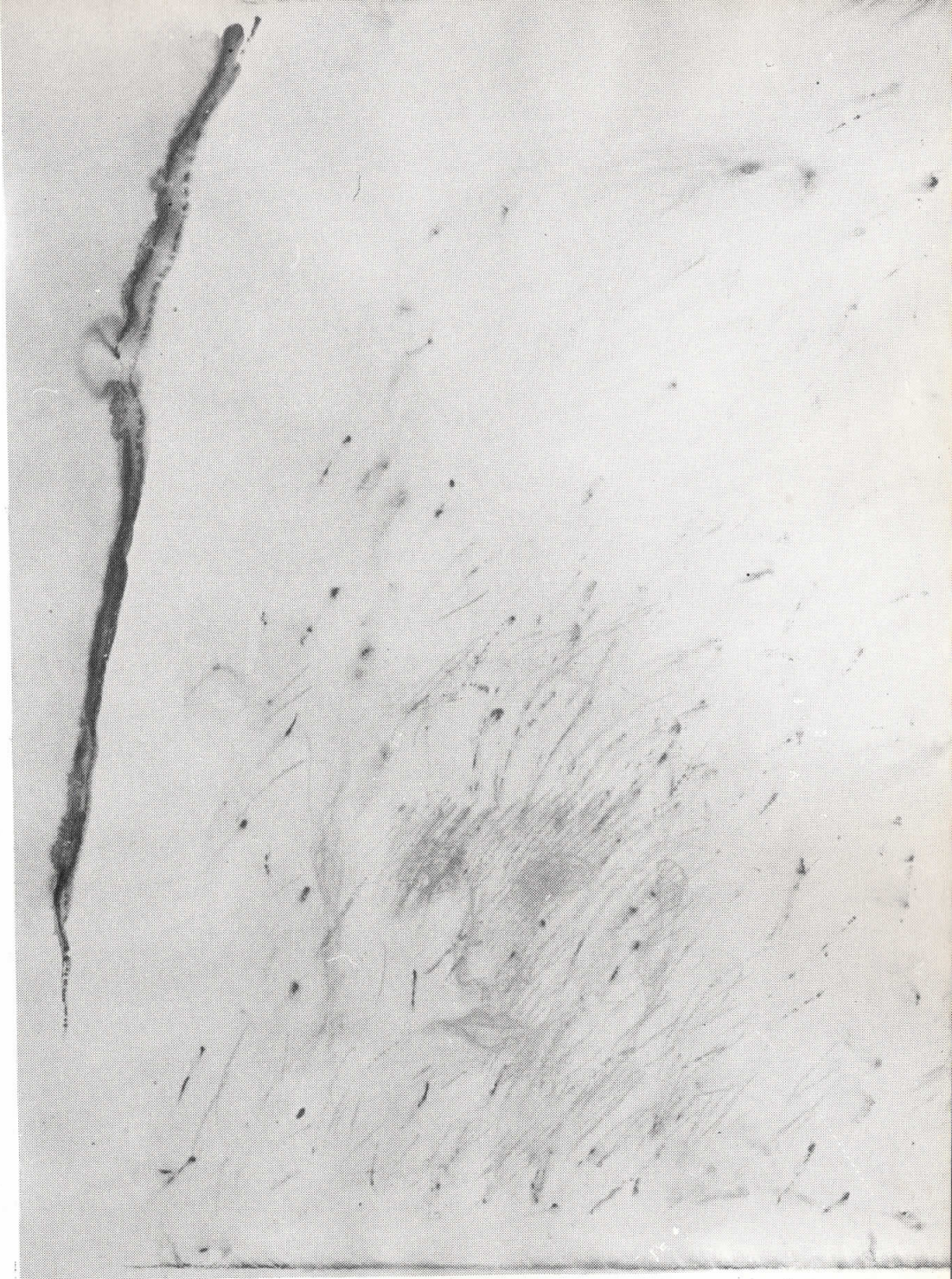

KATALOŠKI PODACI
КАТАЛОШКИ ПОДАТОЦИ
TË DHËNAT KATALOGJIKE

KATALOŠKI PODACI

- Roberto Aizenberg (1928—)
1. »Glava« — 1982
50 × 34 cm
olovka u boji
 2. »Crtež« — 1978
54 × 38
olovka u boji
- Carlos Alonso (1929—)
3. »Meso« — 1973
100 × 70 cm
ugljen i tinta
 4. »Televizor« — 1972
100 × 70 cm
mešana tehnika
- Jorge Alvaro (1949—)
5. »Akorbate« — 1981
100 × 70 cm
tinta i olovka
 6. »Majstor za ceremonije« — 1982
100 × 70 cm
tinta i olovka
- Josefina Auslender (1934—)
7. »Hirovi« — 1983
51 × 73 cm
grafit
 8. »Hirovi« — 1983
51 × 73 cm
grafit
- Luis Benedit (1937—)
9. »Skica igračke broj 41« — 1978
76 × 56 cm
akvarel
 10. »Serija o šest glavonja« — 1974
64 × 50 cm
akvarel
- Marcelo Bonevardi (1929—)
11. »Bez naslova« — 1983
74 × 59 cm
tuš
 12. »Ukočenost II« — 1984
74 × 59 cm
tuš
- Rafael Bueno (1950—)
13. »Bez naslova« — 1984
100 × 70 cm
tinta
 14. »Bez naslova« — 1984
100 × 70 cm
tinta i grafit
- José Martia Cáseres (1941—)
15. »Akrobata na konjici« — 1984
52 × 74 cm
akrilik
 16. »Čarolija« — 1984
52 × 74 cm
akrilik
- Américo Castilla (1942—)
17. »Svetlost u polju« — 1984
70 × 100 cm
pastel
 18. »Stvoriti ću šumu borova« — 1984
70 × 100 cm
pastel
- Jose de Monte (1929—)
19. »Iz serije Priredba I« — 1983
70 × 90 cm
tinta
 20. »Iz serije Priredba II« — 1983
70 × 90 cm
tinta
- Jose De Monte (1929—)
21. »Sever vetar« — 1983
87 × 58 cm
olovka
 22. »Istočni vetar« — 1983
58 × 88 cm
olovka
- Ana Eckell (1947—)
23. »Uzimanje« — 1983
70 × 100 cm
tuš i olovka u boji
- Roberto Elia (1950—)
24. »Bez naslova« — 1982
100 × 70 cm
olovka u boji
 25. »Bez naslova« — 1982
100 × 70 cm
olovka u boji
- Ricardo Garabito (1930—)
26. »Bez naslova« — 1978
50 × 70 cm
olovka u boji
 27. »Bez naslova« — 1979
50 × 70 cm
olovka u boji
- Santiago Garcia Saenz (1955—)
28. »Bez naslova« — 1983
70 × 100 cm
akrilik i pastel
- Carlos Gorriarena (1925—)
29. »Ljubimo se!« — 1980
69 × 49 cm
pastel
 30. »Bez povratka« — 1982
69 × 49 cm
mešana tehnika

- Guillermo Kuitka (1961—)
31. »Ideja jedne strasti« — 1984
70 × 100 cm
tinta
32. »Bez naslova« — 1984
70 × 100 cm
tinta
- Carlos Langone (1945—)
33. »Napetosti« — 1979
64 × 94 cm
olovka i pastel
34. »Gradski pejzaž« — 1982
64 × 94 cm
olovka i pastel
- Julio Lavallen (1956—)
35. »Portret« — 1984
70 × 50 cm
tinta
36. »Portret jednog gospodina« — 1984
70 × 50 cm
tinta
- Gustavo López Armentia (1949—)
37. »Pejzaž« — 1984
62 × 92 cm
mešana tehnika
38. »Gradski pejzaž« — 1984
62 × 92 cm
mešana tehnika
- Hugo de Marziani (1941—)
39. »Pejzaž« — 1981
70 × 24 cm
tinta i akrilik
40. »Pejzaž« — 1982
75 × 17 cm
tinta i akrilik
- Hector Medici (1945—)
41. »Pejzaž sa požarom« — 1983
70 × 70 cm
olovka u boji
42. »Sledeća zima« — 1983
70 × 70 cm
olovka u boji
- Ana Mihailesco (1947—)
43. »Iz serije o Viktoniji Okampo«, 1982
82 × 62 cm
mešana tehnika
44. »Iz serije o Viktoniji Okampo«, 1982
82 × 65 cm
mešana tehnika
- Adolfo Nigro (1942—)
45. »Morska obala« — 1984
70 × 100 cm
tinta
46. »Južni horizont« — 1984
70 × 100 cm
tinta
- Luis Felipe Noe (1933—)
47. »Karahao je izgubio veslo« — 1981
58 × 41 cm
mešana tehnika
48. »Bez naslova« — 1981
58 × 41 cm
mešana tehnika
- Dulio Pierni (1954—)
49. »Portret ulovljene muve« — 1979
50 × 70 cm
tinta pastel
50. »Okce i prijatelj u duetu« — 1978
50 × 70 cm
tinta pastel
- Orlando Pierni (1913—)
51. »Pejzaž« — 1981
30 × 50 cm
tinta
- Jorge Pietra (1951—)
52. »Bez naslova« — 1984
65 × 48 cm
pastel
53. »Bez naslova« — 1984
65 × 48 cm
pastel
- Jorge Pirozzi (1948—)
54. »Bez naslova« — 1983
72 × 52 cm
akrilik
55. »Bez naslova« — 1983
74 × 52 cm
akrilik
- Rogelio Polesello (1939—)
56. »Talisman« — 1984
100 × 70 cm
akrilik
57. »Palica, palica dobra palica« — 1984
100 × 70 cm
akrilik
- Victor Hugo Quiroga (1955—)
58. »Salamanika po danu« — 1984
100 × 70 cm
akrilik
59. »Salamanika po noći« — 1984
100 × 70 cm
akrilik
- Josefina Robirosa (1932—)
60. »Grafit« — 1983
100 × 70 cm
grafit
61. »Grafit« — 1983
100 × 70 cm
grafit
- Mónica Rossi (1944—)
62. »Bez naslova« — 1980
100 × 65 cm
mešana tehnika
63. »Bez naslova« — 1980
100 × 65 cm
mešana tehnika
- Guillermo Roux (1929—)
64. »Tvrdi okovratnik« — 1979
100 × 70 cm
ugljen
- Marcia Schwartz (1955—)
65. »Bez naslova« — 1981
100 × 70 cm
pastel
66. »Bez naslova« — 1981
100 × 70 cm
pastel
- Clotindo Testa (1923—)
67. »Manuel Rodriguez se naginje sa istočnog prozora« — 1981
100 × 63 cm
olovka
68. »Manuel Rodriguez se naginje sa južnog prozora« — 1981
100 × 63 cm
olovka

КАТАЛОШКИ ПОДАТОЦИ

Роберто Ајзенберг (1928—)	Марсело Боневарди (1929—)	Хосе де Монте (1929—)
1. „Глава“ — 1982
50 × 34 см
Молив во боја	11. „Без наслов“ — 1983
74 × 59 см
Туш	21. „Кречана Север“ — 1983
87 × 58 см
Молив
2. „Пртеж“ — 1978
54 × 38 см
Молив во боја	12. „Стиние II“ — 1984
74 × 59 см
Туш	22. „Кречана Исток“ — 1983
58 × 88 см
Молив
Карлос Алонсо (1929—)	Рафаел Буено (1950—)	Ана Еккел (1947—)
3. „Месото“ — 1973
100 × 70 см
Јаглен и мастило	13. „Без наслов“ — 1984
100 × 70 см
Туш и графит	23. „Освојување“ — 1983
70 × 100 см
Тув и молив во боја
4. „Телевизор“ — 1972
100 × 70 см
Мешана техника	14. „Без наслов“ — 1984
100 × 70 см
Туш и графит	Роберто Елиа (1950—)
Хорхе Алваро 1949—)	Хосе Марија Касерес (1941—)	24. „Без наслов“ — 1982
100 × 70 см
Молив во боја
5. „Акробати“ — 1981
100 × 70 см
Туш и молив	15. „Фрлач на коцки“ — 1984
52 × 74 см
Акрилик	25. „Без наслов“ — 1982
100 × 70 см
Молив во боја
6. „Церемонијал“ — 1982
100 × 70 см
Туш и молив	16. „Опсени“ — 1984
52 × 74 см
Акрилик	Рикардо Гарабито (1930—)
Хосефина Ауслендер (1934—)	Америго Кастиља (1942—)	26. „Без наслов“ — 1978
50 × 70 см
Молив во боја
7. „Каприци“ — 1983
51 × 73 см
Графит	17. „Светлост во полето“ — 1984
70 × 100 см
Пастел	27. „Без наслов“ — 1979
50 × 70 см
Молив во боја
8. „Каприци“ — 1983
51 × 73 см
Графит	18. „Ќе изградам борова шума“ — 1984
70 × 100 см
Пастел	Сантијаго Гарсиа Саенс (1955—)
Луис Бенедит (1937—)	Хорхе Демирхиан (1932—)	28. „Без наслов“ — 1983
70 × 100 см
Акрилик и пастел
9. „Проект играчка број 41“ — 1978
76 × 56 см
Акварел	19. „Од серијата на спектаклот I, 1983
70 × 90 см
Туш	Карлос Гориарена (1925—)
10. „Серија гологлави 6“ — 1974
64 × 50 см
Акварел	20. Од серијата на спектаклот II, 1983
70 × 90 см
Туш	29. „Бакнување рака“ — 1980
69 × 49 см
Пастел
		30. „Без враќање“ 1982
69 × 49 см
Мешана техника

- Гиљермо Куитка (1961—)
31. „Идеја на една страст“ — 1984
70 × 100 см
Туш
32. „Без наслов“ — 1984
70 × 100 см
Туш
- Карлос Лангоне (1945—)
33. „Немири 1979“ — 1979
64 × 94 см
Пастел и молив
34. „Градоки пејзаж“ — 1982
64 × 94 см
Пастел и молив
- Хулио Лавален (1956—)
35. „Портрет“ — 1984
70 × 50 см
Туш
36. „Портрет на еден господин“ — 1984
70 × 50 см
Туш
- Густаво Лопез Арментиа (1949—)
37. „Пејзаж“ — 1984
62 × 92 см
Мешана техника
38. „Градски пејзаж“ — 1984
62 × 92 см
Мешана техника
- Уго де Маројани (1941—)
39. „Пејзаж“ — 1981
70 × 24 см
Туш и акрилик
40. „Пејзаж“ — 1982
75 × 17 см
Туш и акрилик
- Ектор Медиси (1945—)
41. „Пејзаж со оган“ — 1983
70 × 70 см
Молив во боја
42. „Друга зима“ — 1983
70 × 70 см
Молив во боја
- Ана Миалеско (1947—)
43. Серија на Викторија Окампо, 1982
82 × 62 см
Мешана техника
44. Серија на Викторија Окампо, 1982
82 × 65 см
Мешана техника
- Адолфо Нигро (1942—)
45. „Приморје“ — 1984
70 × 100 см
Туш
46. „Хоризонт на југ“ — 1984
70 × 100 см
Туш
- Луис Фелипе Ное (1933—)
47. „Погаволите, го изгубив веслото“ — 1981
58 × 41 см
Мешана техника
48. „Без наслов“ — 1981
58 × 41 см
Мешана техника
- Дуилио Пиери (1954—)
49. „Портрет на изненадена мув човечка“ — 1979
50 × 70 см
Туш и пастел
50. „Окце и пријател“ — 1978
50 × 70 см
Туш и пастел
- Орландо Пиери (1913—)
51. „Пејзаж“ — 1981
30 × 50 см
Туш
- Хорхе Пиетра (1951—)
52. „Без наслов“ — 1984
65 × 48 см
Пастел
53. „Без наслов“ — 1984
65 × 48 см
Пастел
- Хорхе Пирози (1948—)
54. „Без наслов“ — 1983
72 × 52 см
Акрилик
55. „Без наслов“ — 1983
74 × 52 см
Акрилик
- Рохелио Полеселџо (1939—)
56. „Талиман“ — 1984
100 × 70 см
Акрилик
57. „Стап, стап, убав стап“ — 1984
100 × 70 см
Акрилик
- Виктор Уго Кирога (1955—)
58. „Саламанка дење“ — 1984
100 × 70 см
Акрилик
59. „Саламанка ноќе“ — 1984
10 × 70 см
Акрилик
- Хосефина Робироза (1932—)
60. „Графит“ — 1983
100 × 70 см
Графит
61. „Графит“ — 1983
100 × 70 см
Графит
- Моника Роси (1944—)
62. „Без наслов“ — 1980
100 × 65 см
Мешана техника
63. „Без наслов“ — 1980
100 × 65 см
Мешана техника
- Гиљермо Роукс (1929—)
64. „Тврд вратник“ — 1979
100 × 70 см
Јаглен
- Марсиа Шварц (1955—)
65. „Без наслов“ — 1981
100 × 70 см
Пастел
66. „Без наслов“ — 1981
100 × 70 см
Пастел
- Клориндо Теста (1923—)
67. „Мануел Родригес се појавува на источниот прозор“ — 1981
100 × 63 см
Молив
68. „Мануел Родригес се појавува на јужниот прозор“ — 1981
100 × 63 см
Молив

TË DHËNAT KATALOGJIKE

- Roberto Aizenberg (1928—)
1. »Koha« — 1982
50 × 34 cm
Laps me ngjyrë
 2. »Vizantim« — 1978
54 × 38 cm
Laps me ngjyrë
- Carlos Alonso (1929—)
3. »Mishi« — 1973
100 × 70 cm
Karbon me ngjyrë
 4. »Televizori« — 1972
100 × cm
Tekn. e kombinuar
- Jorge Alvaro (1949—)
5. »Shtrembëruetit« — 1981
100 × 70 cm
Ngjyrë me laps
 6. »Koncertmaestri« — 1982
100 × 70 cm
Ngjyrë me laps
- Josefina Auslender — (1934—)
7. »Tekanjozët« — 1983
51 × 73 cm
Grafit
 8. »Tekanjozët« — 1983
51 × 73 cm
Grafit
- Luis Benedet (1937—)
9. »Projektit për lodër, nr 41« — 1978
76 × 56 cm
Akuarel
 10. »Seria nga Sefalofradot 6« — 1974
64 × 50 cm
Akuarel
- Marcelo Bonevardi (1929—)
11. »Pa titull« — 1983
74 × 59 cm
Ngjyrë e zezë
 12. »Stori II« — 1984
74 × 59 cm
Ngjyrë e zezë
- Rafael Bueno (1950—)
13. »Pa titull« — 1984
100 × 70 cm
Ngjyrë dhe grafit
 14. »Pa titull« — 1984
100 × 70 cm
Ngjyrë dhe grafit
- José Maria Cáceras (1941—)
15. »Hedhë si i kuajve« — 1984
52 × 74 cm
Akrilik
 16. »Lojërat« — 1984
52 × 74 cm
Akrilik
- Americo Castella (1942—)
17. »Dritë në fushë« — 1984
70 × 100 cm
Pastel
 18. »Do ta ndërtoj një pishnajë« — 1984
70 × 100 cm
Pastel
- Jorge Demintjian (1932—)
19. »Nga seria e spektakleve I« — 1983
70 × 90 cm
Ngjyrë
 20. »Nga seria e spektakleve II« — 1983
70 × 90 cm
Ngjyrë
- José De Monte (1929—)
21. »Guri-verti« — 1973
87 × 58 cm
Laps
 22. »Guri Lindje« — 1983
58 × 88 cm
Laps
- Ana Eckell (1947—)
23. »Pushtimi« — 1983
70 × 100 cm
Ngjyrë e zezë e laps
- Roberto Elia (1950—)
24. »Pa titull« — 1982
100 × 70 cm
Laps me ngjyrë
 25. »Pa titull« — 1982
100 × 70 cm
Laps me ngjyrë
- Ricardo Garabito (1930—)
26. »Pa titull« — 1978
50 × 70 cm
Laps me ngjyrë
 27. »Pa titull« — 1979
50 × 70 cm
Laps me ngjyrë
- Santiago Garcia Sáenz (1955—)
28. »Pa titull« — 1983
70 × 100 cm
Akrilik dhe pastel
- Carlos Gonnarena (1925—)
29. »Sahanlëpirësfi« — 1980
69 × 49 cm
Pastel
 30. »Pa kthim« — 1982
69 × 49 cm
Tekn. e kombinuar

Guillermo Kuitka (1961—)
31. »Ideja e një pasioni« — 1984
70 × 100 cm
Ngjyrë

32. »Pa titull« — 1984
70 × 100 cm
Ngjyrë

Carlos Langone (1945—)
33. »Tendosjet 1979« — 1979
64 × 94 cm
Laps pastel

34. »Peizazh urban« — 1982
64 × 94 cm
Laps pastel

Julio Lavalén (1956—)
35. »Portret« — 1984
70 × 50 cm
Ngjyrë

36. »Portreti i një zotëriu« — 1984
70 × 50 cm
Ngjyrë

Gustavo López Armentia (1949—)
37. »Peizazh« — 1984
62 × 92 cm
Tekn. e kombinuar

38. »Peizazh urban« — 1984
62 × 92 cm
Tekn. e kombinuar

Hugo de Marziani (1941—)
39. »Peizazh« — 1981
70 × 24 cm
Ngjyrë dhe akrilik

40. »Peizazh« — 1982
75 × 17 cm
Ngjyrë dhe akrilik

Héctor Medici (1945—)
41. »Peizazh në flakë« — 1983
70 × 70 cm
Laps me ngjyrë

42. »Dimni tjetër« — 1983
70 × 70 cm
Laps me ngjyrë

Ana Mihăilescu (1947—)
43. »Seria e Viktoria Okampo« — 1982
82 × 62 cm
Tekn. e kombinuar

44. »Seria e Viktoria Okampo« — 1982
82 × 65 cm
Tekn. e kombinuar

Adolfo Nigro (1942—)
45. »Bregdeti« — 1984
70 × 100 cm
Ngjyrë

46. »Horizonti i jugut« — 1984
70 × 100 cm
Ngjyrë

Luis Felipe Noe (1933—)
47. »Më humbni sysh« — 1981
58 × 41 cm
Tekn. e kombinuar

48. »Pa titull« — 1981
58 × 41 cm
Tekn. e kombinuar

Duljo Pieni (1954—)
49. »Portreti i mizës së çudit.
njerëzore« — 1979
50 × 70 cm
Ngjyrë pastel

50. »Shoku në duet« — 1978
50 × 70 cm
Ngjyrë pastel

Orlando Pieni (1913—)
51. »Peizazh« — 1981
30 × 50 cm
Ngjyrë

Jorge Pietra (1951—)
52. »Pa titull« — 1984
65 × 48 cm
Pastel

53. »Pa titull« — 1984
65 × 48 cm
Pastel

Jorge Pirozzi (1948—)
54. »Pa titull« — 1983
72 × 52 cm
Akrilik

55. »Pa titull« — 1983
74 × 52 cm
Akrilik

Rogelio Polesello (1939—)
56. »Xhevahiri—Talismani« — 1984
100 × 70 cm
Akrilik

57. »Rrëfata, dega e këputur« — 1984
100 × 70 cm
Akrilik

Victor Hugo Quinoga (1955—)
58. »Salamanka ditën« — 1984
100 × 70 cm
Akrilik

59. »Salamanka natën« — 1984
100 × 70 cm
Akrilik

Josefina Robirosa (1932—)
60. »Grafikë« — 1983
100 × 70 cm
Grafikë

61. »Grafikë« — 1983
100 × 70 cm
Grafikë

Mónica Rossi (1944—)
62. »Pa titull« — 1980
100 × 65 cm
Tekn. e kombinuar

63. »Pa titull« — 1980
100 × 65 cm
Tekn. e kombinuar

Guillermo Roux (1929—)
64. »Jaka e fortë« — 1979
100 × 70 cm
Karbon

Marcia Schvartz (1955—)
65. »Pa titull« — 1981
100 × 70 cm
Pastel

66. »Pa titull« — 1981
100 × 70 cm
Pastel

Clonindo Testa (1923—)
67. »Manuel Rodriguez shikon nga
Lëndja« — 1981
100 × 63 cm
Laps

68. »Manuel Rodriguez shikon nga
Jugu« — 1981
100 × 63 cm
Laps

IZDAVAČ:
ИЗДАВАЧ:
БОТОН:

GALERIJA UMJETNOSTI NESVRSTANIH ZEMALJA
»JOSIP BROZ TITO« TITOGRAĐ

UREDNIK:
УРЕДНИК:
REDAKTOR:

Milena Vlahović

GRAFIČKA OPREMA KATALOGA:
ЛИКОВНО ОБЛИКУВАЊЕ:
PERGATITIJA GRAFIKE E KATALOGUT:

Milan Marović

PREVOD NA SRPSKOHRVATSKI:
PERTHIMI NE SERBOKROATISHTI:

Janko Vukotić:

PREVOD NA ALBANSKI:
PERKTHIMI NE SHQIP:

Binak Kelmendi

FOTOGRAFIJE I KOLORI:

Slobodan Miletić

ŠTAMPA:
ПЕЧАТНИЦА:
SHTUPI:

IŠRO »OBOD« CETINJE

TIRAŽ:
ТИРАЖ:
TIRAZHI:

1500

